

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3798/06
18.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, radi poništaja rešenja Komande vojnog okruga Beograd, Up-2, broj: 116/2006 od 15.06.2006. godine, u predmetu priznavanja služenja vojnog roka i prevođenja u rezervni sastav VSCG, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I PONIŠTAVA rešenje Komande vojnog okruga Beograd, Up-2, broj: 116/2006 od 15.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja KVOd -a Beograd - 1 Up-1 broj: 439-2/2003 od 01.11.2005. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanje služenja vojnog roka i prevođenje u rezervni sastav VSCG u periodu od 25.07.1994. godine do 05.05.1995. godina u VP 9189 Vukovar, shodno članu 264. stav 3. i članu 315. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije.

Tužilac tužbom u upravnom sporu osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, ukazujući da ispunjava uslove propisane odredbama člana 305. u vezi sa članom 315. Zakona o Vojsci Jugoslavije za prevođenje u rezervni sastav. Navodi da je tuženi organ prilikom odlučivanja o tužiočevoj žalbi doneo osporeno rešenje koje je zasnovao samo na podatku da VP 9189 Vukovar u spornom periodu nije bila u organizacijskom sastavu bivše JNA, niti u VJ, zanemarujući pri tom ostale odlučne činjenice, koje su bile od značaja za odlučivanje, a koje su utvrđene u postupku provedenom pre donošenja ospornog rešenja, i to: da je tužilac lice koje je pre nego što je steklo državljanstvo SRJ - SCG i Republike Srbije odslužilo vojni rok u državi u kojoj je živio; da je dvojni državljanin; da je izvršavo sve zakonom propisane obaveze iz Zakona o vojsci i da je navršio 27 godina života. Navodi da je pogrešno primenjena odredba člana 305. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije, kojom je regulisano pitanje upućivanja na odsluženje vojnog roka dvojnog državljanina u skladu sa Zakonom o Vojsci Jugoslavije. Smatra da je tužioca trebalo osloboditi obaveze služenja vojnog roka po službenoj dužnosti odmah po uvođenju u vojnu evidenciju, s obzirom da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi za upućivanje tužioca na služenje vojnog roka, kao dvojnog državljanina, koji stalno živi u SCG, i da je u ovom slučaju trebalo primeniti odredbu člana 307. stav 1. tačka 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije, kojom se reguliše pitanje vojne obaveze. Napominje da okolnost, što je tužilac, kao neuka stranka, zahtevom tražio priznavanje služenja vojnog roka ne čini pravnu smetnju da se donese rešenje o oslobađanju vojnog roka, jer je nadležni organ bio dužan da po službenoj dužnosti donese takvo rešenje. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno i prvostepeno rešenje i obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove spora.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepnim rešenjem KVOd-a Beograd - Up-1 broj 439-2/2003 od 01.11.2005. godine, odbijen tužiočev zahtev za priznavanje služenja vojnog roka i prevođenje u rezervni sastav VSCG u periodu od 25.07.1994. godine do 05.05.1995. godine u VP 9189 Vukovar, shodno članu 264. stav 3. i članu 315. stav 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije. Prvostepeni organ postupajući po tužiočevom zahtevu, zatražio je po službenoj dužnosti, obaveštenje koje se odnosi na okolnost da li je VP 9189 Vukovar bila u organizacionom sastavu bivše JNA ili Vojske Jugoslavije, i tom prilikom je od Ministarstva odbrane, Sektora za ljudske resurse, Uprave za obaveze odbrane obavešten aktom int. br. 2421-2 od 07.06.2006. godine, KVOk Beograd, da VP 9189 Vukovar nije bila u organizacijskom sastavu JNA niti VJ u spornom periodu, zbog čega je odbio tužiočev zahtev kao neosnovan. Tuženi organ postupajući po tužiočevoj žalbi, izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja, doneo je drugostepeno rešenje, pozivajući se na odredbe člana 264. stav 3. Zakona o Vojsci Jugoslavije, člana 315. stav 1. tačka 1. i člana 360. stav 4. istog Zakona nalazeći da je prvostepeni organ pravilno odlučio, kada je odbio kao neosnovan tužiočev zahtev za priznavanje služenja vojnog roka i prevođenja u rezervni sastav u VSCG u navedenom periodu, prihvatajući pri tome, kao pravilne razloge navedene u obrazloženju ožalbenog rešenja.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, osnovano se tužbom ukazuje da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca.

Prema odredbi čl. 305. stav 2. Zakona o Vojski Jugoslavije («Službeni list SRJ», br.67/93...3/2002), regrut koji, osim jugoslovenskog državljanstva ima i strano državljanstvo, a služio je vojni rok u inostranstvu, kao i regrut koji, osim jugoslovenskog državljanstva ima i strano državljanstvo, a nije služio vojni rok i stalno živi u inostranstvu upućuje se na služenje vojnog roka, ako lično zahteva, o čemu odluku donosi načelnik Generalštaba, a prema odredbi člana 315. tačka 2. istog Zakona, rezervni sastav Vojske Jugoslavije čine vojni obveznici, koji su, po odredbama ovog zakona, regulisali obavezu služenja vojnog roka na drugi način, ako su ocenjeni sposobnim ili privremeno sposobnim za vojnu službu.

U konkretnom slučaju nisu sporne odlučne činjenice koje su od uticaja na donošenje zakonite odluke u ovoj pravnoj stvari. Naime, u provedenom postupku nesporno je utvrđeno da je tužilac dvojni državljanin, jer pored državljanstva Državne zajednice Srbije i Crne Gore ima i državljanstvo Republike Hrvatske, da nije odslužio vojni rok u VSCG i da je dao izjavu da ne želi da služi vojni rok u Vojski Jugoslavije, da je pred nadležnim organima SRJ obavio obavezne lekarske preglede pri čemu je rešenjem regrutne Komisije Vojnog odeljenja Voždovac, Pov. br. 584/02 od 13.12.2002. godine, oglašen ograničeno sposobnim za vojnu službu, da je rođen 22.07.1977. godine, da je odslužio vojni rok u Vukovaru u periodu od 25.07.1994.godine do 05.05.1995. godine da je podneo zahtev za priznavanje služenja vojnog roka, da je uz podneti zahtev priložio fotokopiju vojne knjižice.

Imajući u vidu utvrđene relevantne činjenice, koje su inače nesporne, pravilnom primenom navedenih odredaba člana 305. stav 2. i člana 315. tačka 2. Zakona o Vojski Jugoslavije, tuženi organ će u ponovnom postupku doneti pravilnu i zakonitu odluku, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

Vrhovni sud Srbije nije posebno odlučivao o tužiočevom zahtevu za naknadu troškova spora od strane tuženog organa iz razloga što je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 18.10.2007. godine. U. 3798/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ